

този моментъ портата се отворила, явилъ се единъ българинъ исполинъ, хвърлил се срещу озвѣрения злодеецъ, обезоръжилъ го и го изблъскалъ съ завързани отзадъ ржце. „Отъ това, бележи Селимински, извлѣкохъ поука, че човѣкъ е длъженъ да помогне на ближния си, когато този се намира въ опасност“.

Друга подобна поука той е могълъ да извлѣче отъ случката, която ни се разказва въ кратката му автобиография: „На единъ празникъ сливенци нападнаха и събориха до основи кжщата на нѣкой си Антонъ, а самия него убиха, разграбвайки покжщнината му. Сжщо така постжпиха турцитѣ и съ управителя на града. Азъ, като видѣхъ всичко това, върнахъ се у дома и запитахъ дѣдо си, защо става то? Дѣдо ми разправи подробно за злодеянията на двамата съдружници, турчинъ и християнинъ, поради което народътъ, възмутенъ и разяренъ, ги наказалъ безмилостно. По този случай дѣдо ми обясни значението на думата грѣхове. . .“ Грѣховетѣ на двамата недобросѣвѣстни съдружници, турчинъ и българинъ, накарали дѣдото на Селимински да забележи, че тѣ „като вампири смукали кръвта на народа“. И детето, възбудено отъ всичко, извикало заканително: „Дѣдо, азъ, когато порастна, ще стана по-добъръ вампироубиецъ!“

Линчътъ на народнитѣ губители ще се е врѣзалъ особено силно въ въображението на впечатлителното дете, за да бжде той извикванъ после като важенъ споменъ и като найранно разклащане на съвѣстята.

Въ родния си градъ Селимински е останалъ до 1814 г. Презъ това време той получава нѣкакво основно и то грѣцко образование, за чийто характеръ ни се съобщава твърде малко. Именно, първи неговъ учител, около 1807 г., е билъ попъ Никифоръ, чичо на Сава Доброплодни, — дългобродъ, ококоренъ и грубъ простакъ, питомецъ на светогорскитѣ келии. Този даскалъ написвалъ всѣки день на „пинакидата“ (намазана съ воскъкъ дъсчица) на ученицитѣ грѣцката азбука и ги каралъ да я сричатъ гласно: алфа, вита, гама, делта и т. н. до та ф ъ. Той подчертавалъ, че тази последна буква трѣбвало да се нарича не т а, а та ф ъ, както билъ намѣрилъ въ една стара книга, гордеейки се съ това свое голѣмо научно откритие. Вечеръ ученикътъ изтърквалъ написаната азбука, за да я напише даскалътъ отново. Това продължило осемъ ме-